

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 7
Isus, apa vieții

37 În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat : „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. 38 Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” 39 Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.

Încercări pentru prinderea lui Isus

40 Unii din norod, când au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu adevărat Prorocul.” 41 Alții ziceau : „Acesta este Hristosul.” Și alții ziceau : „Cum, din Galileea are să vină Hristosul ?” 42 Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămânța lui David și din satul Betleem, unde era David ?” 43 S-a făcut deci dezbinare în norod din pricina Lui. 44 Unii din ei voiau să-L prindă ; dar nimeni n-a pus mâna pe El. 45 Aproxii s-au întors deci la preoții cei mai de seamă și la farisei. Și aceștia le-au zis : „De ce nu L-ați adus ?” 46 Aproxii au răspuns : „Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul acesta.” 47 Fariseii le-au răspuns : „Doar n-ați fi fost duși și voi în rătăcire ?” 48 A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din farisei ?

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

49 Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat !” 50 Nicodim, cel care venise la Isus noaptea și care era unul din ei, le-a zis : 51 „Legea noastră osândește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face ?” 52 Drept răspuns, ei i-au zis : „Și tu ești din Galileea ? Cercetează bine, și vei vedea că din Galileea nu s-a ridicat niciun proroc.” 53 (Și s-a întors fiecare acasă.

CAPITOLUL 8

Femeia prinsă în preacurvie

1 Isus S-a dus la Muntele Măslinilor. 2 Dar dis-de-dimineață a venit din nou în Templu ; și tot norodul a venit la El. El a șezut jos și-i învăța. 3 Atunci cărturarii și fariseii I-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului 4 și au zis lui Isus : „Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia.

5 Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei : Tu, dar, ce zici ?”

6 Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos și scria cu degetul pe pământ.

7 Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus și le-a zis : „Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea.” 8 Apoi S-a plecat iarăși și scria cu degetul pe pământ. 9 Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.

(Continuare în numărul următor)

Nr. 198 / D. 17 Decembrie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI
21 DECEMBRIE 2017

„Domnul Își întoarce fața împotriva celor răi, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ”.
PSALMUL 34 : 16

- Știi tu ce mă doare ?
- Caracterul rugăciunii.
- Vrednic de pocăință
- Cunoaște-te pe tine însuși
- Ei au de plătit diavolului
- Proverbe despre dualitate
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Îmi citești, tata ?

În seara aceea tatăl adusese acasă un proiect al raportului anual pentru acționari. Era foarte valoros. După cum mergeau lucrurile, acest proiect era foarte important pentru viitorul lui, al soției și al fetei lor. S-a așezat să-l recitească înainte de cină ; era atât de prețios.

Și doar ce întorsese prima pagina când Marge, fetița lui, a venit cu o carte sub braț. Era o carte cu o copertă verde cu o scenă de basm lipită pe ea. Fetița spuse :
- Uite, tata. El aruncă o privire și spuse : - O, grozav. O carte nouă, nu-i așa ?
- Da, tata, spuse ea. Vrei să-mi citești o poveste din ea ? - „Nu, draga mea, nu acum”.

Marge stătea acolo pe când el parcurea un paragraf în care li se vorbea acționarilor despre unele înlocuiri de echipamente ale fabricii. Iar vocea lui Marge spuse cu o inflexiune timidă și plină de speranță :

- Dar mama mi-a spus că probabil o să-mi citești. El privi pe deasupra teancului de hârtii tipărite. - Îmi pare rău, răspuse. Poate îți citește mama. Eu sunt ocupat.

- Nu, spuse Marge politicoasă. Mama e mult mai ocupată sus. Nu-mi citești măcar o poveste ? Uite, are o poza. Vezi ? Nu-i o poză minunată, tată ? - O, da. Este frumoasă, spuse el. Poza aceea este chiar deosebită, nu-i așa ? Dar trebuie neapărat să lucrez în seara asta. O să-ți citesc altă dată ... După asta a urmat o tăcere destul de lungă.

Marge stătea acolo cu cartea deschisă la poza cea minunată. A trecut mult timp până să mai spună ceva.

El a citit încă două pagini care explicau în detaliu schimbările de piață din ultimele 12 luni, planurile întocmite de departamentul de vânzări pentru a veni în întâmpinarea acestor probleme, care în fond puteau fi atribuite cu siguranță condițiilor locale, dar programul de reclamă, (care după săptămâni de ședințe, fusese conceput) putea stabili și chiar crește cererea pentru produsele lor.

- Dar este o poză minunată, tata. Iar povestea pare grozavă, spuse Marge. - Știu, spuse el. Altă dată, dragă. Du-te acum. - Sunt sigur că ți-ar plăcea, tata, spuse Marge.

- A ? Da, sigur că da. Dar mai târziu ... - Oh, bine, atunci altă dată. O să mi-o citești altă dată, tata ? - Desigur, spuse el. Poți să fii sigură. Dar fetița nu pleca de acolo.

Stătea liniștită ca un copil bun. După mult timp, puse cartea alături, pe scăunelul de la picioarele ei și spuse : - *Ei bine, când îți termini treaba, citește-o doar pentru tine. Dar citește destul de tare ca să aud și eu.* - Sigur, spuse el. Sigur, mai târziu.

Și asta își amintea acum John Carmody, nu lungile planuri pline de dragoste și grijă de familie pentru anii ce vin. Își amintea felul în care un copil bine educat i-a întins mâna cu degetele ei micuțe, timide și i-a spus :

„*Citește-o măcar pentru tine. Numai citește-o suficient de tare ca să pot auzi și eu*”. Și de aceea, acum a luat în mână cartea de pe colțul mesei, unde aranjaseră jucăriile lui Marge, adunându-le de pe podea, unde le lăsase.

Cartea nu mai era nouă, iar coperta verde era ferfeniță și murdărită. O deschise la poza minunată. Și citind povestea aceea, cu buzele mișcându-se înăbușit, chinându-se să formeze cuvintele, nu încerca să se mai gândească, așa cum ar fi trebuit, la lucruri importante, la planurile iscusite, pline de grijă și dragoste pentru anii ce vin.

Iar pentru puțin timp, uită chiar și de oroarea și amărăciunea lui față de șoferul beat care greșise acolo jos, în stradă și care era acum în închisoare acuzat de omor prin imprudență. N-a văzut-o nici măcar pe soția sa - albă la față și tăcută - îmbrăcată pentru a o conduce pe Marge pe ultimul drum, stând în ușă și încercând să spună cu o voce calmă :

- *Sunt gata, dragă. Trebuie să mergem.* Deoarece John Carmody citea : „A fost odată o fetiță care trăia în coliba unui tăietor de lemne, în pădurea neagră. Și era așa de frumoasă încât păsările, când o priveau, uitau să mai cânte acolo sus pe creanga lor.

Și a venit o zi când ...”. Citea povestea pentru el însuși. Dar suficient de tare ca să audă și fetița lui ... Poate”.

[Preluat de pe internet : www.oasteadomnului.ro]

Foarte asemănători cu John suntem și noi. Doar pentru puțin timp, (și poate doar în perioada sărbătorilor de iarnă), ne amintim de Pruncul Isus, născut în ieslea din Betleem. Uneori nici nu realizăm cât de ușor ne lăsăm atenția abătută de la lucrurile cu adevărat importante, ce tin de viața noastră veșnică ! *Doamne Isuse, vino și în viața mea !*

Povestiri cu tâlc !

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

„*Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi ; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu*”. PSALMUL 91 : 14

Madeleine L'Engle relatează o povestire în cartea sa „Walking on water” (Umblarea pe ape), întâmplare care subliniază acest adevăr. Un rabin, cunoscut pentru pietatea sa a fost confruntat pe neașteptate într-o zi de către unul dintre tinerii lui învățăcei. Într-o izbucnire sentimentală, tânărul ucenic i-a spus : „Învățătorule, te iubesc !” Rabinul și-a ridicat capul cu tristețe dintre cărțile lui și i-a întrebat : „Știi tu ce mă doare, fiul meu?” Întrebarea l-a descumpănit pe tânărul ucenic. Revenindu-și, a spus bălbâindu-se : „Rabi, nu înțeleg întrebarea dumnevoastră. Am încercat să vă spun cât de mult însemnați pentru mine, și m-ați încurcat cu o întrebare care nu are nici o legătură cu aceasta”. „Întrebarea mea nu este nici confuză nici lipsită de sens”, a spus rabinul. „Pentru că dacă tu nu știi ce mă doare, cum poți să mă iubești cu adevărat ?”

Caracterul rugăciunii

2. Credința

Acum vin la partea a doua a principiilor, pe care Dumnezeu le recunoaște ca rugăciune, și care strigă către EL de pe pământ, cu – sau fără de grai. Când și faptul acesta este îndeplinit, inima noastră are atitudinea, pe care Dumnezeu o recunoaște drept rugăciune și care se înalță la El, de pe pământ, fie că este formată din cuvinte sau nu. Este scris : „*Căci fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui*”. (Evrei 11: 6) Dar fără credință – nu există rugăciune – oricât de mare – ar fi neputința. Abia neputința întovărașită de credință, produce rugăciunea. Fără credință, neputința este numai un zadarnic strigăt de ajutor în noapte. Eu trebuie numai să pomenesc de credință, și toți rugătorii știu, că am atins unul din cele mai sensibile puncte ale vieții de rugăciune. În Biblie, se spune mereu, că trebuie să ne rugăm în credință, dacă vrem ca rugăciunile noastre, să fie ascultate. [Va continua]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

252. Postul

Sf. Ioan Gură de Aur în omilia IV. asupra Epistolei a doua către Corinteni (vezi Teodosie Athanasiu, *Comentariile* traduse și apărute în 1910, p. 70) zice că a văzut pe mulți postind foarte regulat și purtând haine aspre, dar încolo nu făceau nimic vrednic de pocăință.

Cu alte cuvinte voia să spună că postul în sine nu ajunge. Aduce ca pildă pe Niniviteni, cari ce e drept și-au impus un post aspru, cu bocete, cu culcare pe pământ, dar și-au impus și schimbarea vieții. Citim la Iona 3 v. 10: „*Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut*”. Adică Ninivienii n-au mai căzut în păcatele săvârșite, sufereau necazurile, și-au frânt inimile, ca și David după căderea în păcat.

În asemenea condiții, desigur postul încă are putere.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cunoaște-te pe tine însuși !** - vestita inscripție de pe frontispiciul templului lui Apollo din Delfi. Paternitatea ei n-a fost dovedită în mod cert, fiind atribuită unora dintre cei șapte înțelepți ai Greciei, când lui Thales din Milet, când lui Chilon și Sparta, când lui Solon din Atena. Ceea ce s-a stabilit însă precis este că maxima de la Delfi a devenit celebră datorită filozofului Socrate care și-a însușit-o ca principiu fundamental al gândirii sale. A fost și a rămas printre cele mai cunoscute cugetări din lume. Din lucrarea lui Al. Piru despre G. Ibrăileanu rezultă că acest „Cunoaște-te pe tine însuși” (Cugetarea citită de Diogene Laerțiu, din care Ibrăileanu cita frecvent), a fost dictonul preferat și scopul urmărit de criticul ieșean de-a lungul întregii sale vieți. În Proverbe 14 : 10 scrie : „*Inima își cunoaște necazurile și niciun străin nu se poate amesteca în bucuria ei.* –

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 6. Ei au de plătit diavolului

Oameni tineri și mai vârstnici din lumea întreagă au încercat să evite plata unui tribut diavolului, dar statisticile medicale dovedesc că au fost învinși ... Există un alt mit care mai persistă, că boala venerică poate fi prevenită dacă se folosește inteligența.

O fată care avea relații sexuale numai cu un singur prieten, credea că este sănătoasă.

Ea a fost grozav șocată când doctorul ei i-a spus că era infectată. Un “urmăritor veneric” a dat în vileag următoarele : băiatul a avut tovarășie cu încă o singură fată. Dar această fată a avut relații cu alți cinci bărbați care la rândul lor au fost cu 19 femei, unele din ele prostituate. Fata care credea că *mediul său inconjurător* s-a limitat la o singură persoană, a avut contact prin el cu cel puțin alți 92 de inși (Sylvanus M. Duvall "Fiction and Facts About Sex", *Reader's Digest*, June 1960, pag. 128).

Ascultarea de sfaturile lui Dumnezeu cuprinse în Cartea Călăuzitoare (Biblia) a fost și mai este încă cea mai bună cale pentru a evita efectele dăunătoare și dezastruoase ale bolilor venerice.

[Va continua în numărul viitor]

Proverbe armenesti despre dualitate

• Vorba și fapta sunt surori. • Râsul i-e plănsului frate. • Orice urcuș are și un coborâș. • Unde bate ploaia, bate și grindina. • Supărat pe mine, împăcat cu umbra mea. • A trecut clipa – a început veșnicia ; viața și moartea. (Avetik Isahachian) • Omul își poate trăi vremea și clădind, și distrugând ; și dăruind, și jefuind ; și iubind, și urând ; și în pace, și în războaie. (Vazghen) [Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979]

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”